

Interessentfaber eller hvad man vil kalde dem, og at disse fik et Slags Tilsyn fra Statens Side. Dette tror jeg vilde være heldigt. Naar man fik et saadant Tilsyn, vilde de Digelag og Interessentfaber, som findes paa Lolland paa Veststrækningen fra Nøbby Fjord. Dit paa, blive fritagne for de Ulemper at skulle kontrollere hinanden, at ligge i Strid med hinanden, at klage over hinanden og at paabyrde hinanden Spøgsmaal for Digerens Vedkommende. Naar der var en Over-tilsynsmand fra Statens Side, som inspicerede disse Digeanlæg og paabød, at Mangler skulde afhjælpes saavel som Maaden hvorpaa og Liden, inden hvilken det skulde ske, vilde vi være meget tilfredse der paa Egnen. Vi ere villige nok til selv at bære Byrden og til at arbejde Digerne op til forsvaerlig Høide og Størrelse, og man vil hellere gjøre dette, uden at faae et Tilskud af Statskassen eller af Amtskvartitionsfonden, naar man kan faae en bestemt Kontrol med, at Diget har den eller den Størrelse, og med de Indskrænkninger, som følge med haade paa Lodderne og paa selve Digerne. Seg vil ikke hermed sige, at vi ville have en uindskrænket Brug i saa Henseende. Vi have indskrænket hinanden i Brugen af Digerne, idet man har forbudt at føre Kreaturer langs ad dem, og at Kreaturer overhovedet komme paa Digerne, saaledes at man altsaa vil se, at vi ikke tankeløst og hensynsløst benytte dem. Sagen er imidlertid den, at der hvert Aar, navnlig ved Efteraarstormene, foraaarsages betydelig Skade paa Digerne, hvilken atter og atter skal udbedres og afhjælpes, og dersom dette forsømmes, kunne store Ulykker indtræde, naar Stormen foranlediger stærkt Høivande, som bryde igennem. Seg skal ikke videre forlænge Diskussionen om det foreliggende Lovforslag, men jeg vil kun henstille til Thinget, om man ikke vil finde det rigtigt, at der blandt de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, optages en Bestemmelse om, at familtige Digestrækninger undergives et overordnet fagkyndigt Tilsyn fra Statens Side. Seg tror, det vilde være meget heldigt. — Endvidere vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det bør gjøres umuligt, at et allerede tilstedeværende Dige, som har staaet i flere Aar, og som har tjent til Beskyttelse for vedkommende Lodsseierers Jord og Bolig, skal blive gjort overskødig ved et Spekulationsforetagende, og at der paalægges betydelige Byrder for Digeanlæg, hvorved der skal indvindes Vandarealer, som man derefter spekulerer paa at kultivere. Saaledes som Loven fra forrige Aar er affattet, kan dette lade sig gjøre, og det synes, at man enkelte Steder begynder at røre sig i den Retning; men der er stor Misforstøelse dermed hos Lodsseiere, der allerede i flere Aar have oparbejdet Diger, som have staaet deres Prøve indtil 1872, da alle Diger overskødes. Ude paa Ritt-Strækningen har man nu begyndt at opføre Dige-foretagender, og det er muligt, at en Kommission

kan sige: Her skal Diget staa mange Tusind Men ude i Søen. Derved gjøres imidlertid Landdiget overskødig, medens det dog nu kan beskytte, og de vedkommende Lodsseiere udsættes for kun at skulle beskyttes af et Dige, der isølge hele sin Natur og det Materiale, hvoraf det opføres, let er udfat for at kunne overskødes. Det er saaledes et langt svagere og mindre holdbart Dige end det, Lodsseierne selv have opført, og de blive dernæst tvungne til at skulle deltage i en Byrde, som er langt større end den, de tidligere have båret til deres eget Landdige. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde henstille til den ærede Ministers og det høie Things Overveielse.

Boffen: Nærværende Lovforslag er allerede to Gange blevet forelagt i det andet Thing, og er der blevet underkastet en meget betydelig Omarbeidelse. Det er imidlertid gaaet mig, som det er gaaet det ærede Medlem, der først i Dag havde Ordet, idet der netop i den aller sidste Tid er blevet foretaget adskillige Forandringer i Lovforslaget, som jeg neppe har kunnet følge i Detailerne. Imidlertid tror jeg, at Meningerne ogsaa her have havt Tid til at klare sig om de Principer, hvorom Forhandlingen har dreiet sig, om de Grundsætninger, der skulle nedlægges i Lovforslaget, og jeg maa udtale, at jeg i det Væsentlige maa billige de Grundsætninger, som nu ere komne til at foreligge deri. En af de væsentligste Forandringer, som er indkomne i det andet Thing, er jo den, at det mere vidtgaaende Statstilsyn med hele Landets Digevesen er udtaget af Lovforslaget, og jeg kan ikke give den ærede sidste Læser Ret i, at dette er uheldigt. Seg har tuertimod faaet Indtrykket af, at det, at et saadant Forslag fremkom ifjor, var begrundet i den Stemning, som den Gang raadede omkring i Landet. Under Indtrykket af de fete Ulykker, var det naturligt, at Ordstet om et Statstilsyn var stærkere, end man efter nogen Overveielse vilde finde det tilraadeligt. Jeg tror ikke, det vilde være rigtigt at udvide Statstilsynet til at gaa i det Enkelte med rent private Foretagender. Af de Punkter i det oprindelige Forslag, som have været Gjenstand for Forhandling i det andet Thing, og som ere blevne forandrede der, er der et Punkt, hvortil jeg ikke knytter nogen videre Interesse, da hele Striden derom væsentlig var theoretisk. Jeg sigter herved til den Forandring, som er foregaaet med § 1, og enkelte deraf flydende Ændringer. Den gif nemlig ud derpaa, at det ikke skulde være en ligefrem Expropriationsret, der blev givet de vedkommende Interesserede, til at erhverve den Grund, hvorpaa Diget skulde opføres, men derimod kun en Ret til at paalægge de vedkommende Grunde en Servitut, saaledes at de altsaa skulde taale, at saadanne Diger blev opførte paa deres Eiendomme, selv om disse ikke derved opnaaede nogen Beskyttelse. Dette er nemlig det Fremskridt fra Pla-